

450. Δημόδος Αἴγυπτα.

Τὰ γειτά μου είναι πράσινα.
Μαύρα τὰ γηρατεία μου.
Χαροποιά ἡ θλίψι μου.
Τροφή τὰ δάκρυά μου.

*Εστάλη υπό Εὐγένιας Γ. Γιαννούση

451. Γονά.

- + * * * * = Θείον δώρον.
- + * * * * = Αρχ. δημαρχίας.
- + * * * * = Γενάρης.
- + * * * * = Δεν παίρνει ακουστα.
- + * * * * = Νομοθέτης.

Οι σταυροὶ Κράτος τῆς Εύρωπης.

*Εστάλη υπό τὸν Ενθουσιώδους "Ελλήνος

452. Επιγραφή.

Ε
Υ Ε Δ
Ι Σ Α Β Ι
Α Κ Ι Ε Ρ
Ι Α Ι
Δ

Νὰ καὶ μὰ "Επιγραφή.
Πῶς μπορεῖ νὰ διεκδική;

*Εστάλη υπό τῆς Μεγάλης Ελλάδος

453. Μαγικὴ Εἰκὼν ἀνενεύκοντος.

— Μαρή! μήτε ράπτεις πάλι σήμερα,
μήτε τίποτε. Καὶ δῆμας σοῦ εἶπε νὰ τὸ τε-

λειώσῃς.

— Πότος μοῦ τὸ εἶπε;

— Εκείνη ποῦ τοῦ λέγω!

*Εστάλη υπό τοῦ Συμβόλου τοῦ Χειριστιανισμοῦ

454. Ποικίλη Ἀμροστοτεχίας.

Νὰ εὔθεον τὰ ὄντα πάντα πέντε πτηνῶν, τὰ
δόπια, τὸ πρῶτον μὲ τὸ πρῶν του γρύφα,
τὸ δεύτερον μὲ τὸ δεύτερον, τὸ τρίτον μὲ τὸ
τρίτον, καὶ οὕτω καθεῖται, νάποτε λούν Κέα-
τος τῆς Εύρωπης.

*Εστάλη υπό Ἀναστασίου Μπαλτατζίδην

455. Ἐλληστούμφωνον

ω - υ - υ - υ - τ - ε - ε - α

*Εστάλη υπό Παναγιώτου Χ. Ζαφειροπούλου

456. Γρῖφος

πάσσο	ώς	ώς	ού
γῆς	ώς	ώς	ού

καὶ δρεπτοῦ Κάντ., Λειός.
· Εστάλη υπό τοῦ Πατριωτικοῦ Πόθου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμάτων Ασκήσεων τῶν φύλλων 26-27

273. "Ταίνα (υ., ἔνα.)—274. Παῦλος-αὐ-

λός.—275. Η ὁξεία.—276. "Οσσα.

277. Η ΣΑΙΑΣ 278. Φίλε τοὺς μισοῦν-

ΣΥΡΟΣ τας. ("Η ἀνάγνωσις

ΑΡΗΣ κατὰ ζεύγη, ἐξ ἀφιστε-

ΙΟΣ ρῶν καὶ δεξιῶν ἐναλ-

ΛΑΣ λόξ.)—279. Τὰ Γιάν-

νινα (ΓΙΑΝΝΗΝΑ..)

—280. ΒΟΛΟΣ (ἀ-

βων, Ἀτρόπος, Ἐλάξ, Μεσολόγγιον, Θά-

σσο.)—281. "Ον ἀγάπη Κύριος πατέρει.

—282. Εἰ εἰοὶ θεοί, εἰοὶ βωμοί. (ι εἰς εἴθε - ι

εἰς θεῷ - μι).

283. Μυσία (μῦς, ἴα.)—284. "Οσσά (οῦ,

σά.)—285. Κώμη-χόμη.—286. Σέρδια-Σερδίχ.

287. Μ 288. Π Α Σ

Ε Ι Σ Α Λ Λ Σ

Ε Λ Λ Α Σ Σ Α Ο Υ Λ

Μ Ι Λ Α Ν Ο Ν Σ Υ Κ Ο Ν

Σ Α Ν Ι Σ Λ Ο Υ Ω

Σ Ο Σ Ν Ω Ε

Ν .

289-293. Διὰ τοῦ Ο:

θέρνος, φόρος, σορός,

φόρος, μόνος.—294. ΕΛΑΤΗ - ΛΕΡΟΣ -
ΑΙΤΝΑ ("ΕΛΑΦΟΣ, ΛΕΙΤΟΥ, ἌΡΤΕΜΙΣ, ΤΟΝΓΡΙΦΟΣ, "ΗΣΑΐας.)—295. "Υπόμενε
ἐν δυστυχίᾳ (ὑπὸ μὲν γὰρ ἐν δει - στύχῳ ἐστι).—296. Πάταξον μὲν, ἀκούσον δέ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωσιν ἀρτίαν μύρφω-
σιν εἰς τὰ τέκνα των, ἀνευ διατράχεως τῆς
ὑγείας αὐτῶν, δὲ δύνανται νὰ τὰ ἔγγραφων
εἰς οἰνόθυπτο σχολεῖον πρὸς τὴν ἐπισκεψίαν
τοῦ ἐπί τῆς λεωφόρου Κωνσταντίνου, ἔναντι
τοῦ Ἀνακτορικοῦ Κήπου Β' ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΜΕΤΑΞΑ
τὸ δόπον κατηρτίσθη ἐπίτηδες διὰ τὰ μικρὰ
παιδία ἡλικίας 5-10 ἔτῶν ἀμφοτέρων τῶν
φύλων.

Οικοδόμημα ἔχον, αἴθουσαι εὑρέσαι μεσημ-

βρικαί, κῆποι καὶ αὐλαὶ ἀπέραντοι, μέρα ὅ-
ποτετον, τέλειον γυμναστήριον, Σουηδικαὶ
κρῆναι, Lawn Tennis καὶ λοιπαὶ ἔγκαταστά-
τεις παιδιῶν, σχολικὴ ἐπίπλωσις πολυτελῆς,
πρωσπικὸν ἐκλεκτόν, ἐπίβλεψις ἐνδελεγής,
λεωφόρος ἰδιόκτητα μεταφέροντα τὰ μεράν
οἰκούντα καὶ περιβόλλον ἐν γένει θαυμάσιον,
καθιστῶν τὸ Β' Τμῆμα τῆς Ἐλληνογαλλικῆς
Σχολῆς ἐν ἔχοχοιν Ἐλβετικοῦ Σχολείου, τὸ
δόπον συνεκέντωσε τὰ τέκνα τῶν ἀριστων
κοινωνικῶν τάξεων.

ΜΙΚΡΑΙ ΣΤΓΡΕΛΙΑΙ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 40 ΦΥΛΛΟΥ

(Ἔδε τὴν λόσιν εἰς τὴν σελίδα 337).

ΑΙΓΑΙΝΗΣ: Νικηφόρος Ἐλλήν.

ΒΟΛΟΥ: Κωνσταντίνος Ι. Πανᾶς.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Τάκης Γ. Μπαγδάτοπουλος.

ΙΩΑΝΝΙΣ: Ιωάννης Ν. Μερκάτη.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Πελ. Καλαμάκος, Κωνστ. Θ. Σα-

γώντας, Τηλ. Πούλος.

ΥΔΡΑΣ: Ἀθανασίας Ράλλη.

ΧΑΛΚΙΔΙΟΣ: Δημ. Ε. Ολύμπιος, Γ. Καϊμακο-

δης, Ιωάννης Φρόγης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐδόντων δρῆσην τὴν λόσιν τὰ δύναματα
ἔτεδησαν εἰς τὴν Κληρωτίδην καὶ ἐκληρούσθη ὁ
Πειραιεὺς ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ ΚΑΛΑΜΑΚΟΣ ὁ δό-
ποιος ἐνεργάφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1 σβέτου.

Ἐξεδόνη ὁ Πρώτος Τόμος τοῦ
“ΘΕΑΤΡΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ,”
καὶ ἐτομάζεται ὁ Δεύτερος

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Βιβλία τερπνά, μορφωτικά καὶ θυμικά, ἵνα
στηταί υπὸ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν».

Ο "Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (60 ει-
κόνες) φρ. 6. Χρυσόδ. φρ. 8.

Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς,
φρ. 0,60.

Τὸ Θύμα τοῦ Φθόνου, (20 εικό-
νες) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.

Δενίκαμα μικρῶν μυστικῶν,
«Εκατόν τετράδιον φρ. 0,45

Δέσμη 7 τετραδίων φρ. 1,—

Δέσμη 15 τετραδίων φρ. 2,—

Δέσμη 25 τετραδίων φρ. 3,—

· Η Μαρονίσα, (21 εικόν.) φρ. 3,50.

Χρυσόδ. φ. 5.

· Η Μούσα τῶν Παιδῶν (ποιήματα)

φρ. 1,50. Χρυσόδ. φρ. 2,50.

· Η Νίνα (20 εικόνες) φρ. 3,50.

Χρυσόδ. φ. 5.

Παιδικοὶ Διάλογοι (Κοντίδον) Σει-
ρὰ Α. φ. 1,20. Σειρὰ Β' φ. 1,20.

Παιδικὸν Θέατρον (Ξενοπόλεων)

φρ. 2, γρυπόδετον φ. 3,50.

Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομίδαι) ἔκα-
στον φ. 0,50. Χρυσόδετα τὰ 3 ὄμοιο,

φρ. 2,50.

Πρόδρομος (24 εικόνες) φρ. 3,
50. Χρυσόδ. φ. 5.

· Ο Πνευμονικός (24 εικόνες) φρ.
3,50. Χρυσόδ. φ. 5.

· Υπέρ Πατριόδος (35 εικόνες) φρ.
3,50. Χρυσόδ. φ. 5.

· Ο Φάνης. Εμμετρόν Διηγῆμα διό-

τον Χρυσόδ. φ. 0,60.

ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΙΑΤΡΟΣ

ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Πλατεία Ομονοίας

· Οδός Δωρού 8α

· Ωραι ἐπισκέψεων 10-12 καὶ 3-5

· Υποφήριον Δημοφηφίσματος (II' 394)

ΑΤΡΟΜΗΤΟ ΕΥΖΩΝΑΚΙ

· Υποφήριον Δημοφηφίσματος (II' 394)

ΔΥΟ ΡΑΔΕΛΦΟΙ

[ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ]

Την 5ην Σεπτεμβρίου του 1812, στο Μπορούτινο, μέσα στης άπεραντες στέπες της Ρωσίας, οι Γάλλοι, επειτα από εφοδή θυμπλοκή, κατέλαβαν ένα λόφο, που τους έδινε την κατοχή της πεδιάδος.

Η άκολουθη ήμέρα πέρασε χωρίς μία τουφεκιά, χωρίς μία κανονιά. Η γαλήνη δύναμη αυτή προμηγόδεις μεγάλες καταιγίδες.

Οι Γάλλοι στρατιώται, γεμάτοι άλορη ένθουσικομό, δὲν προσιθάνονταν τὴν συμφορὰ τῆς υποχωρήσεως, που θὰ τους δεκάτικε μετά ένα μήνα. Την ήμέρα έκεινη άναπαυόνταν, ἔτρωγαν δὲ, τι είχαν μαζεύσει στὸν δρόμο, ἐτοίμαζαν τὰ δηλατὰ τῶν καὶ τὸ βράδυ φυλαροῦσαν μὲν τὴν φαιδρότητα ἑκείνη που χαρακτηρίζει τὸν Γάλλο στρατιώτη. Ρωτοῦσαν εὐθύμοι, σᾶν νὰ ήταν τὸ φυσικότερο πράγμα, ποὺς ἀπὸ αὐτὸς θὰ ήταν ζωντανὸς τὴν άλλη ήμέρα. Κανεὶς άλορη δὲν εἶχε άμειδολία γιὰ τὴν νίκη, οὔτε γιὰ τὴν προσεχῆ εἰσόδο 'στη Μόσχα.

Τὰ συντάγματα έγινονταν. Σύντροφοι ἀναγνωρίζονταν ἕκπληκτοι, που ἀνταμώθηκαν τὸν μακρὰ ἀπὸ τὴν πατρίκη γῆ.

Οι παληνοί, οἱ καταταγμένοι στὸν στρατὸ ἀπὸ καρέ, διέκριναν ἀνάμεσα στὸν νεοσύλλεκτον, ποὺ πολλές φορὲς είχαν πολεμήσει ἥδη σὲ ἄλλες θέσεις, νέους ποὺ τὸν φατάζονταν άλορη τὴν Γαλλία, στὴν ἔπαυλη τοῦ χωριοῦ.

Καὶ δῆλοι ἔωρτοζαν αὐτὴ τὴν ἀναγνώρισις φιδροί, ἀμέριμνοι γιὰ τὴν αὔριον. Ο πόθος τῆς δόξας ἔφεγε ὅλες τῆς ψυχές,

"Εξαφνα ἔνας στρατιώτης τοῦ Θεοῦ λόγου τῶν ἐλαφρῶν, ἔνας ἀπὸ ἑκείνους, ποὺ κοντὰ στὴ Βιτέποκη εἶχαν υποστηρίξει μιὰ ἡρωϊκὴ μάχη κατὰ τὸν ρωσικὸν ἵππικον, ἀκούσετε νὰ τὸν φωνάζουν :

—"Ε! Ιάκωβε. Είσαι πόσο ἀπορροφημένος ἀπὸ τὸ ἀστεῖα σου, ὥστε δὲν ἀναγνωρίζεις τὸν Πέτρο, τὸν ἀδελφούλη σου ;

— Ήέρο! ἀδελφέμου!

Ἄλλ' ἀμέσως μετὰ τὴν ἀναφώνησι αὐτὴ, δὲν ιάκωβος ἐλλαζε τόνο.

— Δὲν εἶναι δυνατόν, εἶπε. Δὲν ἐγκατέλειψες τοὺς γονεῖς μας, δὲν ἔφυγες πρὶν κληθῆς ! Τι θὰ ἐλεγαν ὁ πατέρας καὶ ἡ μητέρα !

— Άλλοι μενο, δη; Ιάκωβε ! Δὲν ἔφυγα πρὶν κληθῶ. Μὲ πῆρος ἡ στρατο-

"Ο Πέτρος εἶχε τὰ μάτια κλειστά..."

μᾶς κληροδοτήθηκε ἀπὸ τοὺς πατέρας μᾶς ὡς σύλιδον τιμιότητος καὶ χρητότητος.

Τὰ λόγια αὐτὰ ήταν ἡ τελευταῖς του παραγγελίες.

Σὲ δυὸς ήμέρες τοὺς ἀποχυρέτησα.

— Μὲ πᾶς δὲν συναντηθήκαμε καθόλου τόσον κατέρο;

— Δὲν εἶναι παράξενο. Ο λόγος μου ήταν διπολυφύλακή. Καὶ ἀν δια τὰ στρατεύματα δὲν συγκεντρώνονταν ἔδω γιὰ τὴ μεγάλη ἐπίθεσι, δὲν θὰ υποπεύσουν ποτὲ τὴν παρουσία μου στὴ Ρωσία. Εγὼ δύνας δὲν ἀγνοοῦσα τὴ δική σου, γιατὶ τὰ γράμματά σου, πρὶν φύγω ἀλορη, μᾶς εἶχαν πληροφορήσει γιὰ τὸ σώμα σου. Θέλησα λοιπὸν τὴ λίγη αὐτὴ ὥρα τῆς ἐλευθερίας, που μᾶς ἔδωσαν, νόρθω σὲ σένα. Ζήτησα τὸν θεὸν τῶν ἐλαφρῶν καὶ νὰ με!

Φαντάζεται κανεὶς πῶση ήταν ἡ εὐτυχία τῶν δύο ἀδελφῶν, ποὺ ἀνταμώθηκαν σὲ μιὰ τέτοια στιγμή ! Ήπιαν μάζι καὶ συμφωνούσαν νὰ συγνανθησοῦν καὶ μετὰ τὴν μάχη, ἀν δὲ τοὺς ήταν δυνατοί.

— "Αγείχαμε τὴν τύχη, εἶπε δὲν Ιάκωβος, νὰ ἐνεργήσουν οἱ λόχοι μας μάζι.

— Γιατὶ δη; Η ἐπίθεσις ἐπίκειται.

Καθὼς φαίνεται, τὸ πεῖκο δὲ εἶναι συμπυκνωμένο. "Αν δὲν εἴμαστε πλάτι, η ἀπόστασις, ποὺ θὰ μᾶς χωρίζει, δὲν θὰ εἶναι βέβαια μεριάλη καὶ θὰ ξαναίδωθούμε. Καλὴ ἀντάμωσι !

Καὶ ὁ Πέτρος φεύγοντας ἔσφιξε μὲ ἀφοσίωσι τὸ χέρι τοῦ ἀδελφοῦ του.

Τὴν πέμπτη πρωΐ τὴν ώρα τὸ πυροδόλικὸ ἐβρόντησε ἀπ' ὅλα τὰ σημεῖα. Η μάχη στῆς ὅχθες τοῦ ποταμοῦ Μόσχοβα ἐπροήνετο αἵματηρά. Δυὸς μάζες ἀνθρώπων θὰ συγκρούσονταν. Στοὺς 140,000 ἄνδρας τῆς ρωσικῆς στρατιᾶς, δὲν εἶχε νὰ ἀντιτάξῃ τῷ πόλεμῳ μόνον 127,000, ἀπὸ 400,000 ποὺ εἶχε στρατολογήσει. Τόσο ἡ πορείας εἶχε ἑσθενήσει τὸ στράτευμά του.

Οι Γάλλοι ἐκύριευσαν τὸ Μπορούτινο καὶ τὴν θέσιν αὐτὴ δὲν τὴν ἐγκατέλειψαν πιά.

Ο Ιάκωβος καὶ ὁ Πέτρος εἶδαν μὲ μεγάλη χαρὰ τοὺς λόχους τῶν νὰ ἐγώνωνται. Πολεμοῦσαν σχεδόν πλάτι, σὲ τέσσαρα λίγη ἀπόστασι, ὥστε θὰ μποροῦσαν καὶ νὰ συνομιλοῦν ἀν δὲν βρίσκονταν ὑπὸ τὰ δηλατά.

Η κατάληψις τοῦ Μπορούτινο ἦταν ἡ πρώτη πρᾶξις τῆς μάχης.

Ἐπειτα ἀπὸ τὴν συνετὴ αὐτὴ ἐπίθεσι κατὰ τοῦ δεξιοῦ τῶν Ρωσῶν, δὲν στρατηγὸς Νταβού μὲ δύο μεραρχίες καὶ τριάντα πυροδόλα, ὥρη η σ

κατὰ τοῦ ἀριστεροῦ τῶν, ποὺ τὸ προστάτευμα τρία χρακώματα διχυρωμένα μὲ πυροδόλικό.

Ο ἄγων ήταν σφραδότατος. Ἀπὸ τῆς πρώτες ἀκόμη βολές, πολλοὶ ἀξιωματικοὶ ἔπεσαν. Μία δίδις ἐφόνευτε τὸν ἵππο τοῦ Νταβού καὶ ἀνέτρεψε τὸν στρατηγὸ ἀγαπηθετο. Ἀλλ' αὐτὸς μόλις συνῆλθε, θέλησε νὰ μείνῃ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατιωτῶν του.

Ο Ρωσός στρατηγὸς Μπαγκραζού ὁδηγεὶ ἐμπρὸς νέους λόχους. Οι Γάλλοι δροῦσι στὴ φωτὰ μὲ ψυχραιμίαν θυμοτήτην. Τὸ πεζικὸν τῶν ρίχνεται στὸ κέντρον κατὰ τοῦ μεγάλου προμαχῶνας, ποὺ πρέπει νὰ κυριευθῇ μὲ τὴ λόγχη, ὑπὸ τὸ πέρι ἐννεγήτα πυροδόλων.

Οι λόχοι τοῦ Ιάκωβου καὶ τοῦ Πέτρου βαδίζουν μάζι στὴν ἔφοδο.

Ο Ιάκωβος εἶπε τὴν παραφορὰ τῆς μάχης δὲν κυιτάζει πιὰ τὸν ἀδελφό του.

Ἐξαφνα μιὰ κραυγὴ στρατική ἀντηχεῖ. Μία δίδις ἀνιεξίδη μεγάλη κενὸς στὴ γραμμὴ τῶν Γάλλων. Ο Ιάκωβος, μὲνα προστίθημα εἶπε τὸν Καρδιά, γυρίζει μὲ ἀγωνία ἀπειργαστὴ καὶ βλέπει σὲ λίγη ἀπόστασι τὸν Πέτρο, πληγμένο ἀπὸ θραύσμα ὅβιδος, νὰ ἐκτείνῃ

ἀπελπιστικὰ τὰ χέρια, σᾶν νὰ ζητάῃ βοηθεία. Η πρώτη ὄρμὴ τοῦ νέου εἶναι νὰ τρέξῃ νὰ βοηθήσῃ τὸν Πέτρο του, ποὺ λίγες ώρες πρὶν τὸν ἀγκάλισε μὲ τὸν εὐτυχία.

Άλλοιρον ! Δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα. Ν' ἀφήη τὴ γραμμὴ τῆς αὐτῆς τὴν υπερτάτη στιγμὴν θὰ ήταν λιποτάξια. Αὐτὸς λιποτάξια ! "Οχι, ποτέ, ποτέ !

Καὶ δύμας πρέπει νὰ πολεμήσουν ἀκόμη. Στὶς ἔνδεκα τὸ πρώτη τέλος πάντων εἰσέρχονται στὸν προμαχῶνα, στρωμένον μὲ πτώματα.

Η νίκη εἶναι πλήρης. Φαίνεται τώρα ἡ παλαιὰ ὁδὸς τῆς πτήσης.

Καὶ δύμας σπαράζει τὴν ψυχὴ του ἡ φρικὴ αὐτῆς σκέψις. Ο ἀδελφός του νὰ ζεψυχάῃ τῶν λίγα βήματα μακριά τοῦ καὶ αὐτὸς νὰ μὴ μπορῇ, χωρὶς νὰ παραβῇ τὸν νόμο, νὰ πάρη τοῦ πολέμου τὰ τελευταῖα του λόγια, γιὰ νὰ τὰ φέρη ἀργότερα στοὺς γονεῖς των, ἀν μία μέρη τοὺς ξαναίδη. Κλίνει γιὰ μία στιγμὴ τὰ μάτια, σᾶν νὰ θέλῃ νὰ σύσσῃ τὴν αἰματηρή εἰκόνα. Τόσο τὸ συναίσθημα που δοκιμάζει, εἶναι ἀλγεινό.

Οι Γάλλοι εἶχε νίκηται στὸ κέντρον καὶ τὸν ἀδελφό του, χύνεται στὸν έκθρούς.

Οι Γάλλοι εἶχε νίκηται.

Καὶ δύμας πρέπει νὰ πολεμήσουν ἀκόμη. Στὶς ἔνδεκα τὸ πρώτη τέλος πάντων εἰσέρχονται στὸν προμαχῶνα, στρωμένον μὲ πτώματα.

Η νίκη εἶναι πλήρης.

Φαίνεται τώρα ἡ παλαιὰ ὁδὸς τῆς πτήσης. Μόχις. Τὰ στρατεύματα μποροῦν ν' ἀναπαυθοῦν, πρὶν προσβάλουν τὴν ίσρά πόλη τῶν Ρωσῶν. Είναι νίκηται.

(Ἐπειτα τὸ τέλος) **MARIA ΘΑΛΕΡΟΥ**

ΑΠΟ ΤΑ "ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΦΟΥΛΑ ΜΟΥ,,

ΣΤΗΝ ΑΜΜΟΥΔΙΑ

Μέσ' στὴν ήσυχη βραδιά,
Στὴν πλατεία τὴν ἀμμουδιά,
Ποῦ οἱ ἀφροί τὴν βρέχουν,
Μὲ χαρούμενη καρδιά.
Παιζουν τὰ καλά παιδιά,
Πάνω - κάτω τρέχουν.

"Ενα βότσαλα πετᾶ.
"Άλλο σκάβει δύνατα
Καὶ νερὸν γυρεύει.
"Άλλο μὲ μικρὸ κουβᾶ
Φύκια πρόσινα τραβᾷ,
Τάχα πῶς φαρεύει.

"Άλλο πέτρες κουβαλᾶ,
Βάζει, βγάζει καὶ χαλᾶ
Καὶ τὸ «φρούριο» χτίζει.
"Άλλο «φούρο» έχει χτιστό
Καὶ σκυφτό, γρανάτιστό,
Τὰ «ψωμά» φουρνίζει.

Τυρί μ' ἄμμο νερουλή
'Από φόρμα στρογγυλή
"Έχει ἄλλο χυμένα.
Κι' ἀλλο σέρνει μὲ κλωστή
Μία βαρκούλα πλαγιαστή
Μὲ πανιά βρεμένα.

Μὰ νυχτώνει πιὰ καλά
Κ' ἡ μαμμά, ποῦ πιὸ ψηλά
Καθι

